

neven van zullen schrikken, maar dat niettemin braaf is in modernen zin!

Wat Lhote van het moderne zich eigen maakte en behield, komt neer tenslotte op een formalisme en een maniërisme — op een afkooksel van dat moderne. De cubistische Idee verkrachtte hij, inmiddels met beminnelijk optimisme de picturale mogelijkheden der cubistische zeggingswijze benuttend. Wie dieper ziet zal echter beseffen, dat dit niet veel meer te beteekenen heeft dan een uiterlijk gespeel met cubistische vormen, zij 't dan een kundig spel en een spel, nogmaals, dat te goeder trouw en met welhaast aandoenlijken kinderlijken ijver gespeeld werd. Het tragicomische van deze artistieke vertooning is hierbij vaak, dat de quasi-rigoureuze mathematiek der cubistische vormgeving zoo bitter weinig heeft uit te staan met de vloeiende charme van het in dieper wezen nog zuiver Renaissancistisch sentiment, zooals dat in Lhote's zuiverste werken doorschemert of doorstraalt.

En dit alles is te betreuren. Lhote heeft een bijzonder fraaie kleur en had, op eigene bescheidene wijze, een goed schilder kunnen zijn.... mits hij bereid was geweest eenvoudigweg te schilderen wat hij zag, of desnoods wat hij voelde. Ook thans heeft hij eenige werken geschapen die — al mogen ze dan langs onberispelijk-verstandelijken weg gecomponeerd en gearrangeerd en geconstrueerd zijn, tot kriebelig-wordens toe! — door de overheersching van het koel-glanzend, innerlijk-voornaam en oer-Fransch coloriet, van blijvende beteekenis misschien zullen zijn. En ook fragmenten van werken soms, die nu eens niet op een Zondagochtend maar op een Zaterdagavond geschilderd schijnen (want men moet wel de hemelsche naïeveteit van een „douanier" bezitten om altijd op z'n Zondagsch te schilderen), fragmenten, die onbewaakte momenten gelijken en waarin Lhote's bezonnen fijnzinnigheid zich argeloos kon manifesteren.

Nogmaals: het is te betreuren. Temeer waar Lhote een wel invloedrijke figuur is en vermoedelijk veel Lhote-jes scheidt. Men meene echter niet, dat Lhote een specifiek Fransch, of zelfs Parijsch, verschijnsel zou zijn. Ook elders zijn Lhote-en te vinden.... Ten onzent bijvoorbeeld, al zullen we geen namen noemen, wèl wetend dat wie de schoen past hem.... toch niet aan zal trekken. Lhote is een ziekteverschijnsel van onzen tijd.

* * *

Onder de oudere en erkende schilders bleven in deze opstellen-reeks Modigliani, Marc Chagall en Foujita onbesproken. (Een Italiaan, Rus en Japanner). Alhoewel interessante figuren, vallen zij te zeer buiten de